

mačim praznikom odpril svinjak, je bil prazen. Drzni nočni tatovi so prašiča v noči zaklali in odnesli.

Izsledena vlomilska družba. Od Sv. Barbare v Halozah poročajo: Orožniki so zopet imeli sijajen uspeh, ki jim je dal v roke celo tatinsko druhal, ki je kradla in vlamljala po Halozah in kradla vse, kar ji je v roke prišlo. V Pristavi so pri znani družini naložili kar voz nakradenih predmetov, ki so bili prepeljani na tuk. orožniško postajo. To je sedaj v kratkem času, v teku enega meseca odkrita že druga, dolgo iskana tolpa samih poštenjakovičev, ki je delala po komunističnem geslu: Kar je tvoje, je moje, kar pa je enkrat moje (ukradeno), nikomur nič mar. Zgodilo pa se je tako tem poštenjakom, kakor pravi haloški pregovor: Vrč hodi tako dolgo k studencu, da se zdrabi in tudi teh tatvin je enkrat Bogu zadosti. Nič ni pred Njim tako skrito, da bi ne bilo enkrat odkrito. Hvala Bogu, da je.

Ponarejevalci in razpečevalci 500 dinarskih bankovcev pred sodiščem. V minulem tednu se je vršila pred senatom mariborskega okrožnega sodišča tri dni trajajoča obravnava proti ponarejevalcem in razpečevalcem 500 dinarskih bankovcev. Obtožencev je bilo 28, prič pa 220. Ponarejevalci so izgotovili 1200 komadov 500 dinarskih bankovcev, kar predstavlja vrednost 600.000 din. V promet je bilo predanih 150 komadov. Nad 100 so jih oblasti že zaplenile, nekaj pa jih še gotovo kroži okrog. Glavni krivci so 44 letni Franc Majcen, čevljarški mojster s Pobrežja pri Mariboru; Mohor Vabič, 37 letni bivši učitelj in zasebni uradnik v Mariboru; Anton Grašič, 42 letni gostilničar v Mariboru. Ostali obtoženci pa so prikrivalci glavnih krivcev in razpečevalci. Ponarejevalci so se zadrževali najprej na Vrhomem pri Radečah pri posestniku Jožefu Majhencu. Ko so bili od tam pregnani zaradi spora z Majhencem in izsledeno njihovo skrivališče od oblasti, so se preselili v Zagorje ob Savi k nekemu gostilničarju. Tudi v Zagorju je prišlo med ponarejevalci in prikrivalci do preprirov, ki so rodili pobeg Majcena in Grašiča, ki sta se zatekla k posestniku Jakobu Tomaniču v Skorbo pri Ptujju. Majcena so prijeli detektivji pri Tomaniču, Grašič se je nekaj časa še skrival, ker je pa bil preveč zasledovan od oblasti, se je sam javil sodišču. Ponarejevalski mojster je bil Vabič in ta je naučil ponarejanja bankovcev Majcena ter Grašiča. Vabič se je prvi ločil od ponarejevalcev, ker je bil od sodišča pozvan, da odsluži staro kazen. Po Vabičevem odhodu sta sklenila Majcen in Grašič, da bosta nadaljevala na svojo roko ponarejanje, kar sta tudi storila, dokler ju ni prišla roka pravice in sta morala dati sredi minulega tedna s številnimi pomagači ter sokrivci odgovor pred sodiščem. Sodba je bila razglašena 20. februarja in se glasi glede glavnih krivcev: Franc Majcen 6 let robije; Anton Grašič na 3 leta; Mohor Vabič na 3 leta; Jožef Majhenc na 1 leto in 6 mesecev. Pretežna večina ostalih obtožencev je prejela manjše zaporne ter denarne kazni. Vsem obsojencem so vsteli preiskovalni zapor.

Po svetu

Združeni ameriški Slovenci so se poklonili spomenu dr. Ant. Korošca in podali izjavo vdanosti Združenim državam. V mestu Cleveland, kjer je največja slovenska kolonija, se je zbralo več sto Slovencev na žalnem shodu v spomin blagopokojnega dr. A. Korošca. Ob tej priliki so naši rojaki v Ameriki izrazili sožalje nam Slovincem v domovini radi izgube voditelja slovenskega naroda in so slovesno obljubili, da hočejo ostati zvesti vzorom dragega pokojnika in skupno z rojaki v rojstni domovini delovati za združenje vseh Slovencev. Istočasno s izrazom sožalja radi izgube dr. Korošca je bila na istem shodu podana izjava vdanosti Združenim državam, ki krepko držijo zastavo svobode in resnične demokracije.

Pred zasedbo Bolgarije. V Londonu pričakujejo, da bodo vkorakali Nemci še ta teden



CROATIA BATERIJE
zepne anodne-ogrevače. izdeluje samo domača tvornica
CROATIA
tovarna baterij
JOSIP PASPA,
Zagreb, Koturaška 69.

v Bolgarijo. Kakih 10 nemških divizij bo prekoračilo Donavo, 5 pa Dobrudžo in bi se ta vojska v dveh velikih pahljajah, sledeč dolinam rek Struma in Mesta, približala grški meji pri Kuli. Omenjena zasedba bi ne pomenila velike nemške ofenzive na Bližnjem vzhodu, ampak naj bi samo prisilila Grčijo k sklenitvi miru z Italijo. Glavna nemška akcija pri Angliji bi naj bila povsem v drugi smeri in najbrž proti Gibraltarju.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Vrli kmet umrl v visoki starosti pri Sv. Barbari pri Mariboru. Tužno so zapeli zvonovi zadnjo pesem našemu vrlemu kmetu Leopoldu Žugmanu iz Vlničke vasi. V visoki starosti 84 let je zapustil to dolino solz. Bil je mož značaja, tudi bivši župan ter dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja«. Da je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb, katerega se je udeležilo mnogo občinstva od blizu in daleč. Na sedminli se je na pobudo g. Stuberja iz Voličine nabralo med sorodniki pokojnika za novo bogoslovje 145 din, za kar vsem darovalcem iskreni Bog plačaj!

Smrt je pobrala pravega krščanskega moža pri Sv. Benediktu v Slov. goricah. Benediški zvonovi so nam oznanili žalostno vest, da nas je za vedno zapustil dober družinski oče in posestnik Janez Ražp, po domače Poličov Anza, ki je dočkal lepo starost 75 let. Rajni je bil oče 11 otrok, od katerih jih še živi 9. Najstarejša hči je umrla v rani mladosti, najstarejši sin je padel v svetovni vojni. Rajni je s svojo dobro ženo vzorno gospodaril in si v teku let pripravil lepo domačijo. Od njegove hiše ni šel noben siromak praznih rok. Bil je svojčas tudi občinski odbornik bivše občine Drvanje. V njegovo hišo so prihajali samo dobri krščanski časopisi in predvsem »Slov. gospodarja«, katerega naročnik je bil mnoga leta. Kako je bil rajni priljubljen, je pokazal njegov pogreb v sredo, 12. februarja. Lepo so mu zapeli na domu in na grobu domači pevci. Prav lepo se je poslovil od dobrega očeta ob odprtem grobu g. dekan. Počivaj v miru in nad zvezdami na svidenje!

Smrt fanta pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Žalostno so zapeli naši zvonovi v torek, 18. t. m., ko smo spremljali k večnemu počitku fanta v najlepših

letih Lovrenca Košar, po domače Nemešjakovega Lovrenca iz Biserjan. Postal je žrtev zavrtnate boleznijetike v starosti 34 let. V dveh letih je shiralo prej tako zdravo in krepko telo. Na zadnji poti so ga spremljali gasilci z godbo in mnogo prijateljev od blizu in daleč. Umrl je mirno in vdano, spreviden s tolažili sv. vere. Njegovi materi, bratu in sestram izrekamo iskreno sožalje. Tebi, dragi tovariš, pa naj bo lahka zemlja!

Zavedna Slovenka je umrla v Lešanah pri Apačah. V starosti 70 let je umrla tukajšnja posestnica Ana Tropenauer. Njena naročila, ki jih je dala svoji družini glede lastnega pogreba, pričajo, kako je ljubila svoj materni jezik in kako je bila ponosna na svojo slovensko narodnost. Lepo število ljudi se je udeležilo njene pogreba, godba pod vodstvom g. Volfa ji je na njeni zadnji poti igrala ganjlive žalostinke. Rajnici svetila večna luč, žalujočim pa naše sožalje.

Profesorjev oče umri. Prejšnji teden, dne 13. t. m., je na Tišini v Prekmurju umrl oče madžarskega profesorja Pucko Matija. Na zadnji poti ga je spremlilo mnogo njegovih in g. profesorjevih prijateljev. Naj počiva v miru!

Spomin na dve ženi trpinkih v Šmartnem ob Paki. Zadnje čase nam žena smrti nekam prizanaša. V razdobju 2 mesecev smo imeli samo 3 mrlice. Naša dolžnost je, da se na tem mestu spomnimo smrti dveh umrlih mater-trpinkih. Prva je umrla Lenošek Antonija, mati 14 otrok, od katerih še živi 13 otrok. Druga, Praprotnik Helena, pa je umrla dne 2. t. m. Bili sta ženi in materi-trpinkih. Pot njunih življenj je bila posuta s trnjem in osatom. Pogreba obeh se je udeležilo mnogo ljudi, kar je pač do-

ja in Švica. Ta odsotnost Anglije je važna že zato, ker je bila glavni steber Društva narodov in je tudi v denarnem pogledu za Društvo narodov največ doprinesla, odsotnost Švice pa zato, ker ima Društvo narodov sedež v Ženevi, torej v Švici. Res je, da je v sedanjih vojni Društvo narodov izgubilo svoj glavni pomen, vendar nekateri odseki še sedaj delujejo in bi jih bilo težko pogrešati; to so zlasti Mednarodni urad za delo, več statističnih uradov, mednarodni Rdeči križ (ki je sicer samostojen), Urad za mednarodna izplačila itd. Že leta 1939, ko ni bilo več v Društvo narodov Nemčije, Italije, Japonske, Madžarske in še nekaterih drugih držav, so znašali izdatki Društva narodov 21 milijonov frankov, dohodki pa

imel več dela,« je rekel Judež; »vzamem pa nobenega dinarja ne. Obdržite si svoj denar!«

»Kaj praviš?« je vzklikal župan in stopil pred njega. »Zaradi denarja nisem sprejel službe in se tudi ne dam plačati zato. Nihče naj ne reče, da sem zdravje in življenje za denar prodajal.«

»Ne kvasaj neumnost! Denar je tvoj.«
»Darujem ga občini.«
»Občina ne vzame nič od... od takega —.«

»Dajte ga potem revežem, ki jim je bolj potreben kakor meni! V Dobji vesi je dovolj takih, ki so potrebni pomoči.«

S temi besedami je odprl duri in je odšel visoko vzravnano. Župan je robantil za njim, občinski možje pa so začudeno zijali in se spogledovali.

V kratkem se je po vsej fari razvedelo, da Judež ni hotel ne pare vzeti, ko so mu na občini hoteli plačati, kar so mu bili dolžni. Tistim, ki na Judežu niso ne trohice dobrega videli, je bila ta novica kakor udarec v obraz. Dvakrat mu je župan še poslal denar, enkrat ga je dal občinskemu redarju, drugič Jerulji; obakrat ga je Judež prinesel nazaj in drugič je pristavil, da ga bo, če mu ga še enkrat pošljejo, nesel na sodnijo, naj si ga gre občina na sodnijo iskat.

Župan je bil zdaj še bolj hud. Če so berači prevzetni, je rekel, mu je to čez vse zoprno. Julka pa, njegova hči, ga je poslušala s škodoželjnim in zmagovitim pogledom.

Konec junija sta se Julka in Judež po dolgem spet sčala. Tokrat pa ni šel on zanjo, temveč ona za njim. Ko je bila na očetovi planini, je čula, da dela Judež dvajset minut od tod v lesu. Zavila je tja in ga je grede srečala. Njemu je udarila kri v glavo, ko jo je tako nenadoma zagledal pred seboj.

»Dober dan!« je pozdravila. »Si zmeraj koj v lesu?«
»Da. Dosti dela imam; do košnje moram opraviti,« je odgovoril.

Nekaj časa sta molčala, potem je začela spet ona: »Čuj, povej, zakaj ne vzameš denarja, ki ti ga je občina dolžna?«

»Ker ga nočem,« je odvrnil; »kar sem storil, tega mi z denarjem ne morejo poplačati.«

»Torej ti je premalo, kar ti dajejo?«
»Ne; več ko dovolj! Pa nočem biti sam pred seboj kakor Judež.«

Zmajala je z glavo.
»Zakaj pa si prav za prav prevzel to nevarno službo?«

»Ker je drug nihče ni. Hotel sem pokazati, da niso vsi moški strahopetci.«

»Ali se nisi bal črnih koz? Saj bi se jih bil lahko nalezal.«
»Aa! Kopriva ne pozebe.«
»Taka beseda je pregrešna, kadar gre za življenje in smrt.«

kar, kako sta bili rajniki priljubljeni. Naj jima sveti večna luč, žalujočim ostalim pa naše iskreno sožalje!

Brat našega prevzvišenega škofa umri. V ži-
cah pri Konjicah je umrl v noči od zadnje so-
bote na nedeljo v starosti 77 let pri svojem sinu
g. Anton Tomažič, brat prevzvišenega našega
škofa in oče žičkega g. župnika. Stajni je bil prv-
otno cerkovnik v domači župni cerkvi pri Sv.
Miklavžu pri Ormožu, pozneje pa v Ljutomeru.
Na obeh župnijah je bil priljubljen ter spoštovan
kot odličen katoliški mož ter zvest pristaš politi-
ke rajnega voditelja dr. Antona Korošca. Ko je
postal sin župnik v žiakah, se je preselil k njemu
preživel jesen svojega življenja v zasluž-
nem pokopanju je bil v žiakah 25. februarja.

Dobremu rajnemu bodi Vsemogočni večni plač-
nik življenemu bratu in sinu naše iskreno
sožalje!

Družinski oče umri v Litmerku pri Ormožu.
Tužno je zapel zvonček v litmerški kapelici ter
nam naznanil, da je umrl blagi družinski oče
Potočnik Anton. Rajni je dolgo bolehal
za neozdravljivo boleznijo, katera ga je spravila
v prerani grob. Bil je blagega značaja, vedno
vesel in šaljiv. Svoji družini skrben oče in so-
sedem dober sosed. Zapušča ženo in 4 nepreskrb-
ljene otroke.

Zlatega naročnika našega lista poklical Gospod
k sebi pri Sv. Vidu pri Grobelnem. Dne 22. fe-
bruarja 1941 smo pokopali uglednega posestnika
ter kovača Franca Gajšek. Dočakal je
84. leto. Mož posebne vrste. Pravi kmetijski mo-
drijan. Za kmetijski stan zelo izobražen. Leta
1935. je obhajal s svojo blago ženo zlato po-
roko. Naročnik »Slov. gospodarja« je bil nad
50 let. Mož klenega značaja. Globoko veren ter
je v tem duhu vzgojil tudi vse svoje otroke. Za
dobro stvar ter za vero je nastopil proti vsa-
komur, ni se bal in njegova premišljena beseda
je mnogo zalegla. Bil je dolga leta član načel-
stva ter nadzorstva tukajšnje hranilnice. Pogreb
je pokazal, kako spoštovan in priljubljen je bil.
Domač župnik, ki sta si bila posebna prijatelja,
mu je pri grobu spregovoril poslovilne besede.
Bog mu bodi plačnik!

Dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« umri v
Sv. Pavlu pri Preboldu. Vzoren krščanski mož,
upokojen rudar Kos Egidij je umrl 12. fe-
bruarja. Rajni je delal več let v rudniku na Nem-
škem. Udeležil se je svetovne vojne ter bil 5 let
v ruskem ujetništvu. Prijateljem in znancem je
vedel mnogo povedati. Po vrnitvi v svojo domo-
vino je bil zaposlen v Trbovljah, pozneje pa v
Zabukovci. Pred par leti je obnemogel in v po-
koju lepo vodil majhno kmetijo. Kot vnet sadjar
in vrtnar se je pri gradnji sadjarske sušilnice
tudi pri kuluku dobro odrezal. Bil je dobronik
cerkve. Zahajal je ob nedeljah redno k službi
božji, tudi popoldanski, ter se je pogosto okrepa-
l z angelskim kruhom. Zapušča ženo in dve že
preskrbljeni hčerki. Naj v Bogu počiva. Ostalim
naše sožalje!

Smrt deklice in starega naročnika našega lista
pri Sv. Miklavžu nad Laškim. V sredo, dne 13. fe-
bruarja, smo imeli pogreb 12letne šolske učenke
Cecilije Zavšek iz Brodnice. Na nogi
se je rana, ki je nastala zaradi žulja od čevljar-
zastupila in ni bilo več rešitve. Bila je zelo

pridna in marljiva učenka, kar je posebno poka-
zal pogreb, katerega se je udeležila šolska mla-
dina. Pri poslovilnem govoru č. g. župnika menda
ni ostalo suho nobeno oko. Rajniki, kateri so že
poprej umrli starši, naj sveti večna luč. — V so-
boto, 15. februarja, pa smo pokopali dolgoletnega
naročnika »Slov. gospodarja«, 77 letnega An-
tona Gaberšek, bivšega posestnika iz Za-
brežja. Rajniki je bil bolj tihega in mirnega zna-
čaja, ki se ni nikdar silil v ospredje, vendar je
bil v prejšnjih letih občinski odbornik in član
krajnega šolskega sveta. Bil je dober oče svo-
jim otrokom, kateri so vsi ugledni kmetijski go-
spodarji in gospodinje, vsi naročniki našega lista.
Svetila mu večna luč, sorodnikom pa iskreno so-
žalje!

Več smrtnih slučajev na Pilštanju. Po dolgem
času bi se s Pilštanjem malo oglasili. Zadnji čas
so naši zvonovi skoro cel teden zvonili. V krat-
kem smo spremili k večnemu počitku pet naših
faranov. Pred nedavnim smo pokopali tri. Dobro
mater Ano Leskošekovo je Bog poklical
v večnost v 56. letu. Trpljenje, ki je bilo delež
celega njenega življenja, jo je uklonilo. Bolezen
jo je priklenila na posteljo, ležala je več kot eno
leto. Za njo so skrbeli njeni otroci. Bila je dobra
in pobožna mati, v trpljenju preizkušena, dobro
je vzgojila svoje otroke. Imela jih je osem. Mož
in otroci jo bodo pogrešali, saj je znala posebno
in trpljenju najti pravo besedo. Na pogreb je pri-
šel tudi svak g. Miloš Turk, župnik v Ljubnem.
— Nikolaj Pustišek je bil mož, ki se je
vedno zavedal svojih krščanskih dolžnosti. Bog
mu je naložil nekaj več kot sedem križev. —
Starček Franc Sluga je bil po poklicu zidar.
Pri ljudeh je bil priljubljen. Posebno je bil vesel,
če je v prejšnjih letih mogel delati pri cerkvi.
Na stara leta je samotarij v skromni hišici. Če-
prav je imel že 88 let za seboj, je hodil še vedno
k sv. maši, vsako prvo nedeljo pa je bil pri sv.
zakramentih. Se za božič je sam prišel v cerkev;
rekel je, Bog ve, če bom še kdaj prišel na Pil-
štanj. — Jugova družina na Vrheh je izgubila
skrbnega očeta. Od četrtega ga krije gomila. Bil
je zgleden gospodar, z veseljem je delal na svojih
poljih in v svojih vinogradih. Svoje otroke je
zgodaj navajal na delo, deloma je že vseh devet
preskrbel. Vsem je bil zgled v delu, posebno pa
v spolnjevanju verskih dolžnosti. Svojo družino
je posvetil božjemu Srcu in jo vsak mesec peljal
k mizi Gospodovi. Bil je mož na mestu, nikoli ni
skrival svojega katoliškega prepričanja. — Tudi
iz trga Pilštanja smo izgubili dobro mater Ma-
rijo Bahovo. Najprej sta z rajnim možem
gospodarila v Dragomeričah, pridno sta delala.
Ker sta bila daleč od cerkve je rajna vedno že-
lela, da bi prišla bliže cerkve. Kupila sta hišo v
trgu. Tako je bila bliže cerkve, kamor je še čez
dan večkrat prihajala. Delala je vedno rada, še
z osmimi križi je hodila s košem na polje. Še
pred nekaj časa je rekla: Nikoli ne morem biti
brez dela. Večkrat jo je kdo srečal z rožnim ven-
cem v roki. V svoji gostilni ni nikdar trpela ne-
spodobnega govorjenja. Bila je neustrašena, po-
božna mati. Ohranimo njo in vse rajne v lepem
spominu!

Ali si že obnovil naročnino?

»Saj zame ni škoda!«
Dekletu ni ušla zbadljiva porogljivost v njegovem
glasu; zdrznila se je in vprašala:
»Kdo pravi to?«
»Ti si tako rekla.«
»Kaaaj? Jaz? To ni res. Tako govorjenje je zame
greh.«
»Ali nisi ti očeta nagovorila, naj meni ponudijo gro-
barsko službo — jaz da bi jo najlaže prevzel?«
Od jeze je vsa zagorela, take je še ni videl, prav za-
drila se je nad njim:
»To je grda, hudobna laž — užalil si me, ko si kaj
takega mogel verjeti.«
»Saj prav verjel nisem,« je zajecal; »pa če človeku
vedno trobijo, da se mi smejiš in me imaš za norea in da
se ti studim, potem pa človek le začne dvomiti.«
»Kdo pa ti je take trobil? Ali moj oče?«
»Ne.«
»Moj brat?«
»Da.«
»Ali te moj brat tudi rekel, da sem jaz zato naj bi
ti bil za grobarja?«
»Ne, to mi je rekel Migec; on je tudi pravil, da so
mu tvoj oče naročili, naj mi ponudi grobarsko službo.«
»Migec! Ali ga ne poznaš sam dovolj dobro? Tega
coprnika hudobnega! In si misliš, da bi se moj oče s ta-
kim menili? Moj oče s takim še govoriti nočejo.«

Judež je pobesil glavo in je molčal; ona pa se je kre-
gala naprej:
»Kaj takega si od tebe nisem zaslužila, da bi tako
grdo mislil o meni. Nevoljna sem bila, ko si prevzel gro-
barsko reč.«
»Kaj praviš, Julka? Nevoljna si bila?« je silil v njo.
»Zakaj pa?«
»Bala sem se, da se boš koz nalezal — pa si se mi
smilil.«
»Julka, Julka, odpusti mi!« je dejal ves iz sebe. »Res-
nico ti bom povedal: prevzel sem to službo samo zaradi
tebe.«
»Kaj? Zaradi mene?« je hlastnila, po vsem telesu je
trepetala. »Zaradi mene? Ali hočeš reči, da si storil to iz
jeze?«
»Ne, ne, iz jeze ne. Mislim sem si, ti imaš že prav, če
meniš, da me ni škoda — in če zbolim in če umrem, se
bom vsaj malo spokoril za svoje prejšnje hudobije. Po-
zneje me je jela služba veseliti, ko sem lahko tolikim
bolnim zapuščenim revežem pomagal. In nič se ne zla-
žem, če rečem, da sem to tudi Bogu na ljubo storil.«
Zdaj je ona čisto utihnila. Čez nekaj časa je de-
jala mehko:
»Tonč!«
»Julka!« je kriknil on; bilo je, kakor da je zavriskal.
»Po imenu si me poklicala! — Bog ti povrni! Ne zani-
čuješ me, kajne, da ne?«
(Dalje sledi)

Kratke tedenske novice

Naš zunanji minister dr. Cincar Markovič bo
obiskal 25. februarja Budimpešto, kjer bo ostal
2 dni uradno in 2 dni zasebno.

Madžarski prosvetni minister Homan je ob-
iskal 22. februarja Beograd in je bil gost na ko-
silu, katerega je priredil njemu na čast naš mi-
nister za prosveto g. dr. M. Krek.

Na zboru fašistične organizacije v Rimu 23. fe-
bruarja v gledališki dvorani je govoril Mussolini.
V svojem govoru je napovedal nemško-italijan-
sko ofenzivo na spomlad. Italija bo nadaljevala
borbo do zmage, četudi bo dolgoletna. Mussolini
veruje trdno v zmago z nemško pomočjo.

Amerikanci in Angleži napovedujejo, da bodo
nemške čete iz Romunije kmalu prekoračile Do-
navo in vkrakale v Bolgarijo, kamor so že pri-
speli nemški generalštabni častniki v civilni pre-
obleki.

Romunska vlada je poklicala za sredo marca
1 milijon rezervistov, ki bodo zamenjali Nemce
ob sovjetski meji.

Angleški vojni minister Eden in načelnik glav-
nega generalnega štaba suhozemske vojske ge-
neral Dill sta imela v minulem tednu v egiptski
prestolnici Kairi z vrhovnim poveljnikom afri-
ških čet Wawellom posvetovanja o nadaljnjih
ukrepih in o pomoči za Grčijo.

Zaradi nerazčiščenega položaja na Bolgarskem
je angleška ofenziva proti italijanskemu Tripo-
lisu v severni Afriki začasno opuščena.

Francoski maršal Petain je odklonil posredo-
vanje diktatorja Španije generala Franca, da bi
dovolila Francija italijanski vojski umik iz Tri-
polisa v francoski Tunis, če bi bilo potrebno.

Svica se pripravlja na proslavo 650 letnice svo-
jega obstoja.

72 letni monakovski škof in kardinal Faulha-
ber je povabljen od sv. očeta v Rim, da si v pa-
peževem poletnem bivališču okrepi zdravje.

Ameriški zakon o pomoči Angliji bo sprejet
končno veljavno proti koncu tedna, ker so bile
razprave o njem v senatu zaključene 25. fe-
bruarja.

Anglija je naročila v ameriških letalskih to-
varnah 28 leteti trdnjav s 4 motorji. Eden od
teh ogromnih bombnikov je že prispel v Kanado,
odkoder bo odpremljen v Anglijo. V kratkem
bodo sledile prvi še ostale leteče trdnjave, ki
bodo uvrščene v napadalne polete na velike od-
daljenosti.

Bivši abesinski cesar Hajle Selasije je imeno-
val svojo začasno vlado, ki postuje v Abesiniji.

Rusko sovjetsko vlado tvori 40 narodnih komi-
sarjev in ima komisar za zunanje zadeve Molo-
tov 12 namestnikov.

V po požaru strašno opustošeno špansko me-
sto Santander so poslali Angleži 2 parnika živil,
Francoski Rdeči križ, Nemci 500 vojakov, ki po-
magajo pri reševalnih delih.

le 15.172.721 frankov.
Tudi tisti uradi, ki še
postujejo, bodo morali
prenehati z delom, če jih
države ne bodo hotele
več denarno podpirati.

Trda žela. Trše nego
navadno jeklo je želo ne-
ke ose najezdnice, ki je
zajedalka zidne čebele.
Čebela prevleče svoje
gnezdo s snovjo, ki se-
stoji deloma iz njene sil-
ne in ki se takoj strdi v
železno trd beton. Če po-
skusimo to maso prebo-
sti z jekleno iglo, se bo
igla prej zlomila, nego bi
se vdal ta čebelni »be-
ton«. Toda želo, ki ga
uporablja osa za polaga-
nje jajc, je dovolj trdo,
da predre na vsakem po-
ljubnem mestu to maso.
Tako se more želo zapri-
čiti v čebelne klenke in
bube, v katerih se raz-
vije potem novi zaroč-
ose.

kar, kako sta bili rajniki priljubljeni. Naj jima sveti večna luč, žalujočim ostalim pa naše iskreno sožalje!

Brat našega prevzvišenega škofa umri. V žičah pri Konjicah je umrl v noči od zadnje sobote na nedeljo v starosti 77 let pri svojem sinu g. Anton Tomažič, brat prevzvišenega našega škofa in oče žičkega g. župnika. Stajni je bil prvotno cerkovnik v domači župni cerkvi pri Sv. Miklavžu pri Ormožu, pozneje pa v Ljutomeru. Na obeh župnijah je bil priljubljen ter spoštovan kot odličen katoliški mož ter zvest pristaš politike rajnega voditelja dr. Antona Korošca. Ko je postal sin župnik v žičah, se je preselil k njemu in preživel jesen svojega življenja v zasluženi pokojni hiši. Pokopan je bil v žičah 25. februarja.

Dobremu rajnemu bodi Vsemogočni večni plačnik življenemu bratu in sinu naše iskreno sožalje!

Družinski oče umri v Litmerku pri Ormožu. Tužno je zapel zvonček v litmerški kapelici ter nam naznanil, da je umrl blagi družinski oče Potočnik Anton. Rajni je dolgo bolehal za neozdravljivo boleznijo, katera ga je spravila v prerani grob. Bil je blagega značaja, vedno vesel in šaljiv. Svoji družini skrben oče in sosedem dober sosed. Zapušča ženo in 4 nepreskrbljene otroke.

Zlatega naročnika našega lista poklical Gospod k sebi pri Sv. Vidu pri Grobelnem. Dne 22. februarja 1941 smo pokopali uglednega posestnika ter kovača Franca Gajšek. Dočakal je 84. leto. Mož posebne vrste. Pravi kmetijski modrijan. Za kmetijski stan zelo izobražen. Leta 1935. je obhajal s svojo blago ženo zlato poroko. Naročnik »Slov. gospodarja« je bil nad 50 let. Mož klenega značaja. Globoko veren ter je v tem duhu vzgojil tudi vse svoje otroke. Za dobro stvar ter za vero je nastopil proti vsakomur, ni se bal in njegova premišljena beseda je mnogo zalegla. Bil je dolga leta član načelstva ter nadzorstva tukajšnje hranilnice. Pogreb je pokazal, kako spoštovan in priljubljen je bil. Domač župnik, ki sta si bila posebna prijatelja, mu je pri grobu spregovoril poslovilne besede. Bog mu bodi plačnik!

Dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« umri v Sv. Pavlu pri Preboldu. Vzoren krščanski mož, upokojen rudar Kos Egidij je umrl 12. februarja. Rajni je delal več let v rudniku na Nemškem. Udeležil se je svetovne vojne ter bil 5 let v ruskem ujetništvu. Prijateljem in znancem je vedel mnogo povedati. Po vrnitvi v svojo domovino je bil zaposlen v Trbovljah, pozneje pa v Zabukovci. Pred par leti je obnemogel in v pokoju lepo vodil majhno kmetijo. Kot vnet sadjar in vrtnar se je pri gradnji sadjarske sušilnice tudi pri kuluku dobro odrezal. Bil je dobronik cerkve. Zahajal je ob nedeljah redno k službi božji, tudi popoldanski, ter se je pogosto okrepčal z angelskim kruhom. Zapušča ženo in dve že preskrbljeni hčerki. Naj v Bogu počiva. Ostalim naše sožalje!

Smrt deklice in starega naročnika našega lista pri Sv. Miklavžu nad Laškim. V sredo, dne 13. februarja, smo imeli pogreb 12letne šolske učenke Cecilije Zavšek iz Brodnice. Na nogi se je rana, ki je nastala zaradi žulja od čevljar, zastropila in ni bilo več rešitve. Bila je zelo

pridna in marljiva učenka, kar je posebno pokazal pogreb, katerega se je udeležila šolska mladina. Pri poslovilnem govoru č. g. župnika menda ni ostalo suho nobeno oko. Rajniki, kateri so že poprej umrli starši, naj sveti večna luč. — V soboto, 15. februarja, pa smo pokopali dolgoletnega naročnika »Slov. gospodarja«, 77 letnega Antona Gaberšek, bivšega posestnika iz Zabrčja. Rajniki je bil bolj tihega in mirnega značaja, ki se ni nikdar silil v ospredje, vendar je bil v prejšnjih letih občinski odbornik in član krajevnega šolskega sveta. Bil je dober oče svojim otrokom, kateri so vsi ugledni kmetijski gospodarji in gospodinje, vsi naročniki našega lista. Svetila mu večna luč, sorodnikom pa iskreno sožalje!

Več smrtnih slučajev na Pilštanju. Po dolgem času bi se s Pilštanja malo oglasili. Zadnji čas so naši zvonovi skoro cel teden zvonili. V kratkem smo spremili k večnemu počitku pet naših faranov. Pred nedavnim smo pokopali tri. Dobro mater Ano Leskošekovo je Bog poklical v večnost v 56. letu. Trpljenje, ki je bilo delež celega njenega življenja, jo je uklonilo. Bolezen jo je priklenila na posteljo, ležala je več kot eno leto. Za njo so skrbeli njeni otroci. Bila je dobra in pobožna mati, v trpljenju preizkušena, dobro je vzgojila svoje otroke. Imela jih je osem. Mož in otroci jo bodo pogrešali, saj je znala posebno v trpljenju najti pravo besedo. Na pogreb je prišel tudi svak g. Miloš Turk, župnik v Ljubnem. — Nikolaj Pustišek je bil mož, ki se je vedno zavedal svojih krščanskih dolžnosti. Bog mu je naložil nekaj več kot sedem križev. — Starček Franc Sluga je bil po poklicu zidar. Pri ljudeh je bil priljubljen. Posebno je bil vesel, če je v prejšnjih letih mogel delati pri cerkvi. Na stara leta je samotarij v skromni hišici. Čeprav je imel že 88 let za seboj, je hodil še vedno k sv. maši, vsako prvo nedeljo pa je bil pri sv. zakramentih. Se za božič je sam prišel v cerkev; rekel je, Bog ve, če bom še kdaj prišel na Pilštanj. — Jugova družina na Vrheh je izgubila skrbnega očeta. Od četrtega ga krije gomila. Bil je zgleden gospodar, z veseljem je delal na svojih poljih in v svojih vinogradih. Svoje otroke je zgodaj navajal na delo, deloma je že vseh devet preskrbel. Vsem je bil zgled v delu, posebno pa v spolnjevanju verskih dolžnosti. Svojo družino je posvetil božjemu Srcu in jo vsak mesec peljal k mizi Gospodovi. Bil je mož na mestu, nikoli ni skrival svojega katoliškega prepričanja. — Tudi iz trga Pilštanja smo izgubili dobro mater Marijo Bahovo. Najprej sta z rajnim možem gospodarila v Dragomeričah, pridno sta delala. Ker sta bila daleč od cerkve je rajna vedno želela, da bi prišla bliže cerkve. Kupila sta hišo v trgu. Tako je bila bliže cerkve, kamor je še čez dan večkrat prihajala. Delala je vedno rada, še z osmimi križi je hodila s košem na polje. Še pred nekaj časa je rekla: Nikoli ne morem biti brez dela. Večkrat jo je kdo srečal z rožnim vencem v roki. V svoji gostilni ni nikdar trpela nesposobnega govorjenja. Bila je neustrašena, pobožna mati. Ohranimo njo in vse rajne v lepem spominu!

Ali si že obnovil naročnino?

»Saj zame ni škoda!«
Dekletu ni ušla zbadljiva porogljivost v njegovem glasu; zdrznila se je in vprašala:
»Kdo pravi to?«
»Ti si tako rekla.«
»Kaaaj? Jaz? To ni res. Tako govorjenje je zame greh.«
»Ali nisi ti očeta nagovorila, naj meni ponudijo grobarsko službo — jaz da bi jo najlaže prevzel?«
Od jeze je vsa zagorela, take je še ni videl, prav zadržala se je nad njim:
»To je grda, hudobna laž — užalil si me, ko si kaj takega mogel verjeti.«
»Saj prav verjel nisem,« je zajecal; »pa če človeku vedno trobijo, da se mi smejiš in me imaš za norea in da se ti studim, potem pa človek le začne dvomiti.«
»Kdo pa ti je take trobil? Ali moj oče?«
»Ne.«
»Moj brat?«
»Da.«
»Ali te moj brat tudi rekel, da sem jaz zato naj bi ti bil za grobarja?«
»Ne, to mi je rekel Migec; on je tudi pravil, da so mu tvoj oče naročili, naj mi ponudi grobarsko službo.«
»Migec! Ali ga ne poznaš sam dovolj dobro? Tega coprnika hudobnega! In si misliš, da bi se moj oče s takim menili? Moj oče s takim še govoriti nočejo.«

Judež je pobesil glavo in je molčal; ona pa se je kregala naprej:
»Kaj takega si od tebe nisem zaslužila, da bi tako grdo mislil o meni. Nevoljna sem bila, ko si prevzel grobarsko reč.«
»Kaj praviš, Julka? Nevoljna si bila?« je silil v njo.
»Zakaj pa?«
»Bala sem se, da se boš koz nalezal — pa si se mi smilil.«
»Julka, Julka, odpusti mi!« je dejal ves iz sebe. »Resnico ti bom povedal: prevzel sem to službo samo zaradi tebe.«
»Kaj? Zaradi mene?« je hlastnila, po vsem telesu je trepetala. »Zaradi mene? Ali hočeš reči, da si storil to iz jeze?«
»Ne, ne, iz jeze ne. Mislim sem si, ti imaš že prav, če meniš, da me ni škoda — in če zbolim in če umrem, se bom vsaj malo spokoril za svoje prejšnje hudobije. Pozneje me je jela služba veseliti, ko sem lahko tolikim bolnim zapuščenim revežem pomagal. In nič se ne zlažem, če rečem, da sem to tudi Bogu na ljubo storil.«
Zdaj je ona čisto utihnila. Čez nekaj časa je dejala mehko:
»Tonč!«
»Julka!« je kriknil on; bilo je, kakor da je zavriskal. »Po imenu si me poklicala! — Bog ti povrni! Ne zaničuješ me, kajne, da ne?«
(Dalje sledi)

Kratke tedenske novice

Naš zunanji minister dr. Cincar Markovič bo obiskal 25. februarja Budimpešto, kjer bo ostal 2 dni uradno in 2 dni zasebno.

Madžarski prosvetni minister Homan je obiskal 22. februarja Beograd in je bil gost na kosilu, katerega je priredil njemu na čast naš minister za prosveto g. dr. M. Krek.

Na zboru fašistične organizacije v Rimu 23. februarja v gledališki dvorani je govoril Mussolini. V svojem govoru je napovedal nemško-italijansko ofenzivo na spomlad. Italija bo nadaljevala borbo do zmage, četudi bo dolgotrajna. Mussolini veruje trdno v zmago z nemško pomočjo.

Amerikanci in Angleži napovedujejo, da bodo nemške čete iz Romunije kmalu prekoračile Donavo in vkorakale v Bolgarijo, kamor so že prispeli nemški generalštabni častniki v civilni preobleki.

Romunska vlada je poklicala za sredo marca 1 milijon rezervistov, ki bodo zamenjali Nemce ob sovjetski meji.

Angleški vojni minister Eden in načelnik glavnega generalnega štaba suhozemske vojske general Dill sta imela v minulem tednu v egiptski prestolnici Kairi z vrhovnim poveljnikom afriških čet Wawellom posvetovanja o nadaljnjih ukrepih in o pomoči za Grčijo.

Zaradi nerazčiščenega položaja na Bolgarskem je angleška ofenziva proti italijanskemu Tripolisu v severni Afriki začasno opuščena.

Francoski maršal Petain je odklonil posredovanje diktatorja Španije generala Franca, da bi dovolila Francija italijanski vojski umik iz Tripolisa v francoski Tunis, če bi bilo potrebno.

Svica se pripravlja na proslavo 650 letnice svojega obstoja.

72 letni monakovski škof in kardinal Faulhaber je povabljen od sv. očeta v Rim, da si v papeževem poletnem bivališču okrepi zdravje.

Ameriški zakon o pomoči Angliji bo sprejet končno veljavno proti koncu tedna, ker so bile razprave o njem v senatu zaključene 25. februarja.

Anglija je naročila v ameriških letalskih tovarnah 28 letetihih trdnjav s 4 motorji. Eden od teh ogromnih bombnikov je že prispel v Kanado, odkoder bo odpremljen v Anglijo. V kratkem bodo sledile prvi še ostale leteče trdnjave, ki bodo uvrščene v napadalne polete na velike oddaljenosti.

Bivši abesinski cesar Hajle Selasije je imenoval svojo začasno vlado, ki postuje v Abesiniji.

Rusko sovjetsko vlado tvori 40 narodnih komisarjev in ima komisar za zunanje zadeve Molotov 12 namestnikov.

V po požaru strašno opustošeno špansko mesto Santander so poslali Angleži 2 parnika živih, Francozi Rdeči križ, Nemci 500 vojakov, ki pomagajo pri reševalnih delih.

le 15.172.721 frankov. Tudi tisti uradi, ki še postujejo, bodo morali prenehati z delom, če jih države ne bodo hotele več denarno podpirati.

Trda žela. Trše nego navadno jeklo je želo neke ose najezdnice, ki je zajedalka zidne čebele. Čebela prevleče svoje gnezdo s snovjo, ki sestoji deloma iz njene sline in ki se takoj strdi v železno trd beton. Če poskusimo to maso prebošiti z jekleno iglo, se bo igla prej zlomila, nego bi se vdal ta čebelni »beton«. Toda želo, ki ga uporabljajo osa za polaganje jajc, je dovolj trdo, da predre na vsakem poljubnem mestu to maso. Tako se more želo započeti v čebelne kletke in bube, v katerih se razvije potem novi zarod ose.

kar, kako sta bili rajniki priljubljeni. Naj jima sveti večna luč, žalujočim ostalim pa naše iskreno sožalje!

Brat našega prevzvišenega škofa umri. V ži-
cah pri Konjicah je umrl v noči od zadnje so-
bote na nedeljo v starosti 77 let pri svojem sinu
g. Anton Tomažič, brat prevzvišenega našega
škofa in oče žičkega g. župnika. Stajni je bil prv-
otno cerkovnik v domači župni cerkvi pri Sv.
Miklavžu pri Ormožu, pozneje pa v Ljutomeru.
Na obeh župnijah je bil priljubljen ter spoštovan
kot odlični katoliški mož ter zvest pristaš politi-
ke rajnega voditelja dr. Antona Korošca. Ko je
postal sin župnik v žiakah, se je preselil k njemu
preživel jesen svojega življenja v zasluž-
nem pokopanju je bil v žiakah 25. februarja.

Dobremu rajnemu bodi Vsemogočni večni plač-
nik življenemu bratu in sinu naše iskreno
sožalje!

Družinski oče umri v Litmerku pri Ormožu.
Tužno je zapel zvonček v litmerški kapelici ter
nam naznanil, da je umrl blagi družinski oče
Potočnik Anton. Rajni je dolgo bolehal
za neozdravljivo boleznijo, katera ga je spravila
v prerani grob. Bil je blagega značaja, vedno
vesel in šaljiv. Svoji družini skrben oče in so-
sedem dober sosed. Zapušča ženo in 4 nepreskrb-
ljene otroke.

Zlatega naročnika našega lista poklical Gospod
k sebi pri Sv. Vidu pri Grobelnem. Dne 22. fe-
bruarja 1941 smo pokopali uglednega posestnika
ter kovača Franca Gajšek. Dočakal je
84. leto. Mož posebne vrste. Pravi kmetijski mo-
drijan. Za kmetijski stan zelo izobražen. Leta
1935. je obhajal s svojo blago ženo zlato po-
roko. Naročnik »Slov. gospodarja« je bil nad
50 let. Mož klenega značaja. Globoko veren ter
je v tem duhu vzgojil tudi vse svoje otroke. Za
dobro stvar ter za vero je nastopil proti vsa-
komur, ni se bal in njegova premišljena beseda
je mnogo zalegla. Bil je dolga leta član načel-
stva ter nadzorstva tukajšnje hranilnice. Pogreb
je pokazal, kako spoštovan in priljubljen je bil.
Domač župnik, ki sta si bila posebna prijatelja,
mu je pri grobu spregovoril poslovilne besede.
Bog mu bodi plačnik!

Dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« umri v
Sv. Pavlu pri Preboldu. Vzoren krščanski mož,
upokojen rudar Kos Egidij je umrl 12. fe-
bruarja. Rajni je delal več let v rudniku na Nem-
škem. Udeležil se je svetovne vojne ter bil 5 let
v ruskem ujetništvu. Prijateljem in znancem je
vedel mnogo povedati. Po vrnitvi v svojo domo-
vino je bil zaposlen v Trbovljah, pozneje pa v
Zabukovci. Pred par leti je obnemogel in v po-
koju lepo vodil majhno kmetijo. Kot vnet sadjar
in vrtnar se je pri gradnji sadjarske sušilnice
tudi pri kuluku dobro odrezal. Bil je dobronik
cerkve. Zahajal je ob nedeljah redno k službi
božji, tudi popoldanski, ter se je pogosto okre-
pal z angelskim kruhom. Zapušča ženo in dve že
preskrbljeni hčerki. Naj v Bogu počiva. Ostalim
naše sožalje!

Smrt deklice in starega naročnika našega lista
pri Sv. Miklavžu nad Laškim. V sredo, dne 13. fe-
bruarja, smo imeli pogreb 12letne šolske učenke
Cecilije Zavšek iz Brodnice. Na nogi
se je rana, ki je nastala zaradi žulja od čevljar-
zastupila in ni bilo več rešitve. Bila je zelo

pridna in marljiva učenka, kar je posebno poka-
zal pogreb, katerega se je udeležila šolska mla-
dina. Pri poslovilnem govoru č. g. župnika menda
ni ostalo suho nobeno oko. Rajniki, kateri so že
poprej umrli starši, naj sveti večna luč. — V so-
boto, 15. februarja, pa smo pokopali dolgoletnega
naročnika »Slov. gospodarja«, 77 letnega An-
tona Gaberšek, bivšega posestnika iz Za-
brežja. Rajniki je bil bolj tihega in mirnega zna-
čaja, ki se ni nikdar silil v ospredje, vendar je
bil v prejšnjih letih občinski odbornik in član
krajevnega šolskega sveta. Bil je dober oče svo-
jim otrokom, kateri so vsi ugledni kmetijski go-
spodarji in gospodinje, vsi naročniki našega lista.
Svetila mu večna luč, sorodnikom pa iskreno so-
žalje!

Več smrtnih slučajev na Pilštanju. Po dolgem
času bi se s Pilštanja malo oglasili. Zadnji čas
so naši zvonovi skoro cel teden zvonili. V krat-
kem smo spremili k večnemu počitku pet naših
faranov. Pred nedavnim smo pokopali tri. Dobro
mater Ano Leskošekovo je Bog poklical
v večnost v 56. letu. Trpljenje, ki je bilo delež
celega njenega življenja, jo je uklonilo. Bolezen
jo je priklenila na posteljo, ležala je več kot eno
leto. Za njo so skrbeli njeni otroci. Bila je dobra
in pobožna mati, v trpljenju preizkušena, dobro
je vzgojila svoje otroke. Imela jih je osem. Mož
in otroci jo bodo pogrešali, saj je znala posebno
in trpljenju najti pravo besedo. Na pogreb je pri-
šel tudi svak g. Miloš Turk, župnik v Ljubnem.
— Nikolaj Pustišek je bil mož, ki se je
vedno zavedal svojih krščanskih dolžnosti. Bog
mu je naložil nekaj več kot sedem križev. —
Starček Franc Sluga je bil po poklicu zidar.
Pri ljudeh je bil priljubljen. Posebno je bil vesel,
če je v prejšnjih letih mogel delati pri cerkvi.
Na stara leta je samotarij v skromni hišici. Če-
prav je imel že 88 let za seboj, je hodil še vedno
k sv. maši, vsako prvo nedeljo pa je bil pri sv.
zakramentih. Se za božič je sam prišel v cerkev;
rekel je, Bog ve, če bom še kdaj prišel na Pil-
štanje. — Jugova družina na Vrheh je izgubila
skrbnega očeta. Od četrtega ga krije gomila. Bil
je zgleden gospodar, z veseljem je delal na svojih
poljih in v svojih vinogradih. Svoje otroke je
zgodaj navajal na delo, deloma je že vseh devet
preskrbel. Vsem je bil zgled v delu, posebno pa
v spolnjevanju verskih dolžnosti. Svojo družino
je posvetil božjemu Srcu in jo vsak mesec peljal
k mizi Gospodovi. Bil je mož na mestu, nikoli ni
skrival svojega katoliškega prepričanja. — Tudi
iz trga Pilštanja smo izgubili dobro mater Ma-
rijo Bahovo. Najprej sta z rajnim možem
gospodarila v Dragomeričah, pridno sta delala.
Ker sta bila daleč od cerkve je rajna vedno že-
lela, da bi prišla bliže cerkve. Kupila sta hišo v
trgu. Tako je bila bliže cerkve, kamor je še čez
dan večkrat prihajala. Delala je vedno rada, še
z osmimi križi je hodila s košem na polje. Še
pred nekaj časa je rekla: Nikoli ne morem biti
brez dela. Večkrat jo je kdo srečal z rožnim ven-
cem v roki. V svoji gostilni ni nikdar trpela ne-
spodobnega govorjenja. Bila je neustrašena, po-
božna mati. Ohranimo njo in vse rajne v lepem
spominu!

Ali si že obnovil naročnino?

»Saj zame ni škoda!«
Dekletu ni ušla zbadljiva porogljivost v njegovem
glasu; zdrznila se je in vprašala:
»Kdo pravi to?«
»Ti si tako rekla.«
»Kaaaj? Jaz? To ni res. Tako govorjenje je zame
greh.«
»Ali nisi ti očeta nagovorila, naj meni ponudijo gro-
barsko službo — jaz da bi jo najlaže prevzel?«
Od jeze je vsa zagorela, take je še ni videl, prav za-
drila se je nad njim:
»To je grda, hudobna laž — užalil si me, ko si kaj
takega mogel verjeti.«
»Saj prav verjel nisem,« je zajecal; »pa če človeku
vedno trobijo, da se mi smejiš in me imaš za norea in da
se ti studim, potem pa človek le začne dvomiti.«
»Kdo pa ti je take trobil? Ali moj oče?«
»Ne.«
»Moj brat?«
»Da.«
»Ali te moj brat tudi rekel, da sem jaz zato naj bi
ti bil za grobarja?«
»Ne, to mi je rekel Migec; on je tudi pravil, da so
mu tvoj oče naročili, naj mi ponudi grobarsko službo.«
»Migec! Ali ga ne poznaš sam dovolj dobro? Tega
coprnika hudobnega! In si misliš, da bi se moj oče s ta-
kim menili? Moj oče s takim še govoriti nočejo.«

Judež je pobesil glavo in je molčal; ona pa se je kre-
gala naprej:
»Kaj takega si od tebe nisem zaslužila, da bi tako
grdo mislil o meni. Nevoljna sem bila, ko si prevzel gro-
barsko reč.«
»Kaj praviš, Julka? Nevoljna si bila?« je silil v njo.
»Zakaj pa?«
»Bala sem se, da se boš koz nalezal — pa si se mi
smilil.«
»Julka, Julka, odpusti mi!« je dejal ves iz sebe. »Res-
nico ti bom povedal: prevzel sem to službo samo zaradi
tebe.«
»Kaj? Zaradi mene?« je hlavnila, po vsem telesu je
trepetala. »Zaradi mene? Ali hočeš reči, da si storil to iz
jeze?«
»Ne, ne, iz jeze ne. Mislim sem si, ti imaš že prav, če
meniš, da me ni škoda — in če zbolim in če umrem, se
bom vsaj malo spokoril za svoje prejšnje hudobije. Po-
zneje me je jela služba veseliti, ko sem lahko tolikim
bolnim zapuščenim revežem pomagal. In nič se ne zla-
žem, če rečem, da sem to tudi Bogu na ljubo storil.«
Zdaj je ona čisto utihnila. Čez nekaj časa je de-
jala mehko:
»Tonč!«
»Julka!« je kriknil on; bilo je, kakor da je zavriskal.
»Po imenu si me poklicala! — Bog ti povrni! Ne zani-
čuješ me, kajne, da ne?«
(Dalje sledi)

Kratke tedenske novice

Naš zunanji minister dr. Cincar Markovič bo
obiskal 25. februarja Budimpešto, kjer bo ostal
2 dni uradno in 2 dni zasebno.

Madžarski prosvetni minister Homan je ob-
iskal 22. februarja Beograd in je bil gost na ko-
silu, katerega je priredil njemu na čast naš mi-
nister za prosveto g. dr. M. Krek.

Na zboru fašistične organizacije v Rimu 23. fe-
bruarja v gledališki dvorani je govoril Mussolini.
V svojem govoru je napovedal nemško-italijan-
sko ofenzivo na spomlad. Italija bo nadaljevala
borbo do zmage, četudi bo dolgotrajna. Mussolini
veruje trdno v zmago z nemško pomočjo.

Amerikanci in Angleži napovedujejo, da bodo
nemške čete iz Romunije kmalu prekoračile Do-
navo in vkorakale v Bolgarijo, kamor so že pri-
speli nemški generalštabni častniki v civilni pre-
obleki.

Romunska vlada je poklicala za sredo marca
1 milijon rezervistov, ki bodo zamenjali Nemce
ob sovjetski meji.

Angleški vojni minister Eden in načelnik glav-
nega generalnega štaba suhozemske vojske ge-
neral Dill sta imela v minulem tednu v egiptski
prestolnici Kairi z vrhovnim poveljnikom afri-
ških čet Wawellom posvetovanja o nadaljnjih
ukrepih in o pomoči za Grčijo.

Zaradi nerazčiščenega položaja na Bolgarskem
je angleška ofenziva proti italijanskemu Tripo-
lisu v severni Afriki začasno opuščena.

Francoski maršal Petain je odklonil posredo-
vanje diktatorja Španije generala Franca, da bi
dovolila Francija italijanski vojski umik iz Tri-
polisa v francoski Tunis, če bi bilo potrebno.

Svica se pripravlja na proslavo 650 letnice svo-
jega obstoja.

72 letni monakovski škof in kardinal Faulha-
ber je povabljen od sv. očeta v Rim, da si v pa-
peževem poletnem bivališču okrepi zdravje.

Ameriški zakon o pomoči Angliji bo sprejet
končno veljavno proti koncu tedna, ker so bile
razprave o njem v senatu zaključene 25. fe-
bruarja.

Anglija je naročila v ameriških letalskih to-
varnah 28 leteti trdnjav s 4 motorji. Eden od
teh ogromnih bombnikov je že prispel v Kanado,
odkoder bo odpremljen v Anglijo. V kratkem
bodo sledile prvi še ostale leteče trdnjave, ki
bodo uvrščene v napadalne polete na velike od-
daljenosti.

Bivši abesinski cesar Hajle Selasije je imeno-
val svojo začasno vlado, ki postuje v Abesiniji.

Rusko sovjetsko vlado tvori 40 narodnih komi-
sarjev in ima komisar za zunanje zadeve Molo-
tov 12 namestnikov.

V po požaru strašno opustošeno špansko me-
sto Santander so poslali Angleži 2 parnika živih,
Francoski Rdeči križ, Nemci 500 vojakov, ki po-
magajo pri reševalnih delih.

le 15.172.721 frankov.
Tudi tisti uradi, ki še
postujejo, bodo morali
prenehati z delom, če jih
države ne bodo hotele
več denarno podpirati.

Trda žela. Trše nego
navadno jeklo je želo ne-
ke ose najezdnice, ki je
zajedalka zidne čebele.
Čebela prevleče svoje
gnezdo s snovjo, ki se-
stoji deloma iz njene sil-
ne in ki se takoj strdi v
železno trd beton. Če po-
skusimo to maso prebo-
sti z jekleno iglo, se bo
igla prej zlomila, nego bi
se vdal ta čebelni »be-
ton«. Toda želo, ki ga
uporablja osa za polaga-
nje jajc, je dovolj trdo,
da predre na vsakem po-
ljubnem mestu to maso.
Tako se more želo zapri-
čiti v čebelne kletke in
bube, v katerih se raz-
vije potem novi zaroč-
ose.

kar, kako sta bili rajniki priljubljeni. Naj jima sveti večna luč, žalujočim ostalim pa naše iskreno sožalje!

Brat našega prevzvišenega škofa umri. V ži-
cah pri Konjicah je umrl v noči od zadnje so-
bote na nedeljo v starosti 77 let pri svojem sinu
g. Anton Tomažič, brat prevzvišenega našega
škofa in oče žičkega g. župnika. Stajni je bil pr-
votno cerkovnik v domači župni cerkvi pri Sv.
Miklavžu pri Ormožu, pozneje pa v Ljutomeru.
Na obeh župnijah je bil priljubljen ter spoštovan
kot odlični katoliški mož ter zvest pristaš politi-
ke rajnega voditelja dr. Antona Korošca. Ko je
postel sin župnik v žiakah, se je preselil k njemu
preživel jesen svojega življenja v zasluž-
nem pokopanju je bil v žiakah 25. februarja.

Dobremu rajnemu bodi Vsemogočni večni plač-
nik življenemu bratu in sinu naše iskreno
sožalje!

Družinski oče umri v Litmerku pri Ormožu.
Tužno je zapel zvonček v litmerški kapelici ter
nam naznanil, da je umrl blagi družinski oče
Potočnik Anton. Rajni je dolgo bolehal
za neozdravljivo boleznijo, katera ga je spravila
v prerani grob. Bil je blagega značaja, vedno
vesel in šaljiv. Svoji družini skrben oče in so-
sedem dober sosed. Zapušča ženo in 4 nepreskrb-
ljene otroke.

Zlatega naročnika našega lista poklical Gospod
k sebi pri Sv. Vidu pri Grobelnem. Dne 22. fe-
bruarja 1941 smo pokopali uglednega posestnika
ter kovača Franca Gajšek. Dočakal je
84. leto. Mož posebne vrste. Pravi kmetski mo-
drijan. Za kmetski stan zelo izobražen. Leta
1935. je obhajal s svojo blago ženo zlato po-
roko. Naročnik »Slov. gospodarja« je bil nad
50 let. Mož klenega značaja. Globoko veren ter
je v tem duhu vzgojil tudi vse svoje otroke. Za
dobro stvar ter za vero je nastopil proti vsa-
komur, ni se bal in njegova premišljena beseda
je mnogo zalegla. Bil je dolga leta član načel-
stva ter nadzorstva tukajšnje hranilnice. Pogreb
je pokazal, kako spoštovan in priljubljen je bil.
Domač župnik, ki sta si bila posebna prijatelja,
mu je pri grobu spregovoril poslovilne besede.
Bog mu bodi plačnik!

Dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« umri v
Sv. Pavlu pri Preboldu. Vzoren krščanski mož,
upokojen rudar Kos Egidij je umrl 12. fe-
bruarja. Rajni je delal več let v rudniku na Nem-
škem. Udeležil se je svetovne vojne ter bil 5 let
v ruskem ujetništvu. Prijateljem in znancem je
vedel mnogo povedati. Po vrnitvi v svojo domo-
vino je bil zaposlen v Trbovljah, pozneje pa v
Zabukovci. Pred par leti je obnemogel in v po-
koju lepo vodil majhno kmetijo. Kot vnet sadjar
in vrtnar se je pri gradnji sadjarske sušilnice
tudi pri kuluku dobro odrezal. Bil je dobronik
cerkve. Zahajal je ob nedeljah redno k službi
božji, tudi popoldanski, ter se je pogosto okre-
pal z angelskim kruhom. Zapušča ženo in dve že
preskrbljeni hčerki. Naj v Bogu počiva. Ostalim
naše sožalje!

Smrt deklice in starega naročnika našega lista
pri Sv. Miklavžu nad Laškim. V sredo, dne 13. fe-
bruarja, smo imeli pogreb 12letne šolske učenke
Cecilije Zavšek iz Brodnice. Na nogi
se je rana, ki je nastala zaradi žulja od čevljar-
zastupila in ni bilo več rešitve. Bila je zelo

pridna in marljiva učenka, kar je posebno poka-
zal pogreb, katerega se je udeležila šolska mla-
dina. Pri poslovilnem govoru č. g. župnika menda
ni ostalo suho nobeno oko. Rajniki, kateri so že
poprej umrli starši, naj sveti večna luč. — V so-
boto, 15. februarja, pa smo pokopali dolgoletnega
naročnika »Slov. gospodarja«, 77 letnega An-
tona Gaberšek, bivšega posestnika iz Za-
brežja. Rajniki je bil bolj tihega in mirnega zna-
čaja, ki se ni nikdar silil v ospredje, vendar je
bil v prejšnjih letih občinski odbornik in član
krajnega šolskega sveta. Bil je dober oče svo-
jim otrokom, kateri so vsi ugledni kmetski go-
spodarji in gospodinje, vsi naročniki našega lista.
Svetila mu večna luč, sorodnikom pa iskreno so-
žalje!

Več smrtnih slučajev na Pilštanju. Po dolgem
času bi se s Pilštanja malo oglasili. Zadnji čas
so naši zvonovi skoro cel teden zvonili. V krat-
kem smo spremili k večnemu počitku pet naših
faranov. Pred nedavnim smo pokopali tri. Dobro
mater Ano Leskošekovo je Bog poklical
v večnost v 56. letu. Trpljenje, ki je bilo delež
celega njenega življenja, jo je uklonilo. Bolezen
jo je priklenila na posteljo, ležala je več kot eno
leto. Za njo so skrbeli njeni otroci. Bila je dobra
in pobožna mati, v trpljenju preizkušena, dobro
je vzgojila svoje otroke. Imela jih je osem. Mož
in otroci jo bodo pogrešali, saj je znala posebno
in trpljenju najti pravo besedo. Na pogreb je pri-
šel tudi svak g. Miloš Turk, župnik v Ljubnem.
— Nikolaj Pustišek je bil mož, ki se je
vedno zavedal svojih krščanskih dolžnosti. Bog
mu je naložil nekaj več kot sedem križev. —
Starček Franc Sluga je bil po poklicu zidar.
Pri ljudeh je bil priljubljen. Posebno je bil vesel,
če je v prejšnjih letih mogel delati pri cerkvi.
Na stara leta je samotarij v skromni hišici. Če-
prav je imel že 88 let za seboj, je hodil še vedno
k sv. maši, vsako prvo nedeljo pa je bil pri sv.
zakramentih. Se za božič je sam prišel v cerkev;
rekel je, Bog ve, če bom še kdaj prišel na Pil-
štanje. — Jugova družina na Vrheh je izgubila
skrbnega očeta. Od četrtega ga krije gomila. Bil
je zgleden gospodar, z veseljem je delal na svojih
poljih in v svojih vinogradih. Svoje otroke je
zgodaj navajal na delo, deloma je že vseh devet
preskrbel. Vsem je bil zgled v delu, posebno pa
v spolnjevanju verskih dolžnosti. Svojo družino
je posvetil božjemu Srcu in jo vsak mesec peljal
k mizi Gospodovi. Bil je mož na mestu, nikoli ni
skrival svojega katoliškega prepričanja. — Tudi
iz trga Pilštanja smo izgubili dobro mater Ma-
rijo Bahovo. Najprej sta z rajnim možem
gospodarila v Dragomeričah, pridno sta delala.
Ker sta bila daleč od cerkve je rajna vedno že-
lela, da bi prišla bliže cerkve. Kupila sta hišo v
trgu. Tako je bila bliže cerkve, kamor je še čez
dan večkrat prihajala. Delala je vedno rada, še
z osmimi križi je hodila s košem na polje. Še
pred nekaj časa je rekla: Nikoli ne morem biti
brez dela. Večkrat jo je kdo srečal z rožnim ven-
cem v roki. V svoji gostilni ni nikdar trpela ne-
spodobnega govorjenja. Bila je neustrašena, po-
božna mati. Ohranimo njo in vse rajne v lepem
spominu!

Ali si že obnovil naročnino?

»Saj zame ni škoda!«
Dekletu ni ušla zbadljiva porogljivost v njegovem
glasu; zdrznila se je in vprašala:
»Kdo pravi to?«
»Ti si tako rekla.«
»Kaaaj? Jaz? To ni res. Tako govorjenje je zame
greh.«
»Ali nisi ti očeta nagovorila, naj meni ponudijo gro-
barsko službo — jaz da bi jo najlaže prevzel?«
Od jeze je vsa zagorela, take je še ni videl, prav za-
drila se je nad njim:
»To je grda, hudobna laž — užalil si me, ko si kaj
takega mogel verjeti.«
»Saj prav verjel nisem,« je zajecal; »pa če človeku
vedno trobijo, da se mi smejiš in me imaš za norea in da
se ti studim, potem pa človek le začne dvomiti.«
»Kdo pa ti je take trobil? Ali moj oče?«
»Ne.«
»Moj brat?«
»Da.«
»Ali te moj brat tudi rekel, da sem jaz zato naj bi
ti bil za grobarja?«
»Ne, to mi je rekel Migec; on je tudi pravil, da so
mu tvoj oče naročili, naj mi ponudi grobarsko službo.«
»Migec! Ali ga ne poznaš sam dovolj dobro? Tega
coprnika hudobnega! In si misliš, da bi se moj oče s ta-
kim menili? Moj oče s takim še govoriti nočejo.«

Judež je pobesil glavo in je molčal; ona pa se je kre-
gala naprej:
»Kaj takega si od tebe nisem zaslužila, da bi tako
grdo mislil o meni. Nevoljna sem bila, ko si prevzel gro-
barsko reč.«
»Kaj praviš, Julka? Nevoljna si bila?« je silil v njo.
»Zakaj pa?«
»Bala sem se, da se boš koz nalezal — pa si se mi
smilil.«
»Julka, Julka, odpusti mi!« je dejal ves iz sebe. »Res-
nico ti bom povedal: prevzel sem to službo samo zaradi
tebe.«
»Kaj? Zaradi mene?« je hlastnila, po vsem telesu je
trepetala. »Zaradi mene? Ali hočeš reči, da si storil to iz
jeze?«
»Ne, ne, iz jeze ne. Mislim sem si, ti imaš že prav, če
meniš, da me ni škoda — in če zbolim in če umrem, se
bom vsaj malo spokoril za svoje prejšnje hudobije. Po-
zneje me je jela služba veseliti, ko sem lahko tolikim
bolnim zapuščenim revežem pomagal. In nič se ne zla-
žem, če rečem, da sem to tudi Bogu na ljubo storil.«
Zdaj je ona čisto utihnila. Čez nekaj časa je de-
jala mehko:
»Tonč!«
»Julka!« je kriknil on; bilo je, kakor da je zavriskal.
»Po imenu si me poklicala! — Bog ti povrni! Ne zani-
čuješ me, kajne, da ne?«
(Dalje sledi)

Kratke tedenske novice

Naš zunanji minister dr. Cincar Markovič bo
obiskal 25. februarja Budimpešto, kjer bo ostal
2 dni uradno in 2 dni zasebno.

Madžarski prosvetni minister Homan je ob-
iskal 22. februarja Beograd in je bil gost na ko-
silu, katerega je priredil njemu na čast naš mi-
nister za prosveto g. dr. M. Krek.

Na zboru fašistične organizacije v Rimu 23. fe-
bruarja v gledališki dvorani je govoril Mussolini.
V svojem govoru je napovedal nemško-italijan-
sko ofenzivo na spomlad. Italija bo nadaljevala
borbo do zmage, četudi bo dolgotrajna. Mussolini
veruje trdno v zmago z nemško pomočjo.

Amerikanci in Angleži napovedujejo, da bodo
nemške čete iz Romunije kmalu prekoračile Do-
navo in vkrakale v Bolgarijo, kamor so že pri-
speli nemški generalštabni častniki v civilni pre-
obleki.

Romunska vlada je poklicala za sredo marca
1 milijon rezervistov, ki bodo zamenjali Nemce
ob sovjetski meji.

Angleški vojni minister Eden in načelnik glav-
nega generalnega štaba suhozemske vojske ge-
neral Dill sta imela v minulem tednu v egiptski
prestolnici Kairi z vrhovnim poveljnikom afri-
ških čet Wawellom posvetovanja o nadaljnjih
ukrepih in o pomoči za Grčijo.

Zaradi nerazčiščenega položaja na Bolgarskem
je angleška ofenziva proti italijanskemu Tripo-
lisu v severni Afriki začasno opuščena.

Francoski maršal Petain je odklonil posredo-
vanje diktatorja Španije generala Franca, da bi
dovolila Francija italijanski vojski umik iz Tri-
polisa v francoski Tunis, če bi bilo potrebno.

Svica se pripravlja na proslavo 650 letnice svo-
jega obstoja.

72 letni monakovski škof in kardinal Faulha-
ber je povabljen od sv. očeta v Rim, da si v pa-
peževem poletnem bivališču okrepi zdravje.

Ameriški zakon o pomoči Angliji bo sprejet
končno veljavno proti koncu tedna, ker so bile
razprave o njem v senatu zaključene 25. fe-
bruarja.

Anglija je naročila v ameriških letalskih to-
varnah 28 leteti trdnjav s 4 motorji. Eden od
teh ogromnih bombnikov je že prispel v Kanado,
odkoder bo odpremljen v Anglijo. V kratkem
bodo sledile prvi še ostale leteče trdnjave, ki
bodo uvrščene v napadalne polete na velike od-
daljenosti.

Bivši abesinski cesar Hajle Selasije je imeno-
val svojo začasno vlado, ki postuje v Abesiniji.

Rusko sovjetsko vlado tvori 40 narodnih komi-
sarjev in ima komisar za zunanje zadeve Molo-
tov 12 namestnikov.

V po požaru strašno opustošeno špansko me-
sto Santander so poslali Angleži 2 parnika živil,
Francoski Rdeči križ, Nemci 500 vojakov, ki po-
magajo pri reševalnih delih.

le 15.172.721 frankov.
Tudi tisti uradi, ki še
postujejo, bodo morali
prenehati z delom, če jih
države ne bodo hotele
več denarno podpirati.

Trda žela. Trše nego
navadno jeklo je želo ne-
ke ose najezdnice, ki je
zajedalka zidne čebele.
Čebela prevleče svoje
gnezdno s snovjo, ki se-
stoji deloma iz njene sil-
ne in ki se takoj strdi v
železno trd beton. Če po-
skusimo to maso prebo-
sti z jekleno iglo, se bo
igla prej zlomila, nego bi
se vdal ta čebelni »be-
ton«. Toda želo, ki ga
uporablja osa za polaga-
nje jajc, je dovolj trdo,
da predre na vsakem po-
ljubnem mestu to maso.
Tako se more želo zapli-
čiti v čebelne kletke in
bube, v katerih se raz-
vije potem novi zarod-
ose.